

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/168/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112220030
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8112220030.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ul. Pajštúnskej č. 5, proti žalovanému Z. S., nar. XX.X.XXXX, bývajúcemu v W., na ul. F. U. č. X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, na Námestí Legionárov č. 5, o zaplatenie sumy 435,49 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 5.4.2013, č.k. 11C/188/2012 - 109 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 26.6.2013, č.k. 11C/188/2012 - 166 takto jednohlasne

rozhodol:

N e p r i p ú š ť a späťvzatie žaloby.

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Vedľajšiemu účastníkovi sa p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur pozostávajúca z trov právneho zastúpenia a žalobca je p o v i n n ý ju zaplatiť JUDr. Ambrózovi Motykovi, advokátovi, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny 231 Eur. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 94,01 Eur. Ďalej vyslovil, že ostatní účastníci nemajú nárok na náhradu trov konania.

Výrok o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania za dva úkony právnej služby.

Po rozhodnutí súdu prvého stupňa žalobca podaním zo dňa 14.4.2013 vzal žalobu v celom rozsahu späť a navrhol zastavenie konania.

Vedľajší účastník na strane žalovaného so späťvzatím žaloby nesúhlasil.

Podľa ustanovenia § 208 O.s.p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Vychádzajúc z tohto ustanovenia účinnosť dispozičného úkonu späťvzatia žaloby v celom rozsahu závisí od súhlasu druhého účastníka konania. Možnosť vysloviť nesúhlas so späťvzatím žaloby nemá len

žalovaný, ale aj vedľajší účastník vystupujúci na jeho strane, čo je zrejme z procesného postavenia vedľajšieho účastníka vyplývajúceho z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p..

Podľa tohto ustanovenia v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. Zo správania sa žalovaného v priebehu konania nevyplýva, aby nesúhlas vedľajšieho účastníka zo späťvzatím žaloby odporoval úkonom žalovaného. Žalovaný sa v priebehu konania pripojil k námietke premlčania vznesenej vedľajším účastníkom a požadoval žalobu zamietnuť.

S prihladenutím na vyššie uvedené odvolací súd späťvzatie žaloby nepripustil.

Proti rozsudku, a to konkrétne proti výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov priznaná nebola. Ako dôvod uviedol, že po podaní žaloby žalovaný vykonal úhrady vo výške 264 Eur a v tejto časti nemožno hovoriť o neúspechu žalobcu ale práve naopak. Vzhľadom k výške žalovanej istiny 435,49 Eur predstavuje úspech na strane žalobcu 60,62 % a na strane žalovaného a vedľajšieho účastníka 39,38 %. Čistý úspech žalobcu je 21,24 %. Po zohľadnení zásady úspešnosti trovy konania mali byť priznané žalobcovi. Okrem toho vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. K vstupu do množstva konaní zo strany vedľajšieho účastníka dochádza bez ohľadu na stav konania a vôľu spotrebiteľa a to oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania vedľajší účastník nemal žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Paušálny vstup vedľajšieho účastníka zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Odvolací súd v zmysle zásad ustanovenia § 212 O.s.p. preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

Pri rozhodovaní o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu poukazujúce na jeho čiastočný úspech v konaní toto nie je možné považovať za správne. Ustanovenie § 96 ods. 1 O.s.p. pri čiastočnom späťvzatí žaloby ukladá súdu povinnosť konanie v tejto časti zastaviť. Čiastočné späťvzatie žaloby vo vzťahu k náhrade trov konania tak vyvoláva podobné následky, aké nastávajú pri rozhodovaní o právach so samostatným skutkovým základom. To znamená, že rozhodovanie o náhrade trov konania treba posudzovať osobitne v časti, v ktorej došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. a osobitne podľa iných ustanovení O.s.p., ak došlo k rozhodnutiu vo veci samej ohľadne ďalšej časti nároku.

Žalobcovi síce mohol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. vzniknúť nárok na náhradu trov konania v zastavenej časti, avšak podmienkou pre priznanie tohto nároku bolo podanie odvolania proti výroku, ktorým sa vyslovilo, že ostatní účastníci nemajú nárok na náhradu trov konania. Proti tomuto výroku

žalobca odvolanie nepodal, nakoľko jeho opravný prostriedok smeroval výlučne proti rozhodnutiu o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Čo sa týka výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti v tejto časti mal vedľajší účastník vystupujúci na strane žalovaného plný úspech a preto pri rozhodovaní o trovách sa správne vychádzalo z ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p..

Vo veci sa nedá stotožniť s argumentáciou o neúčelnosti vynaložených trov právneho zastúpenia len preto, lebo vedľajší účastník je inštitúciou zriadenou na ochranu spotrebiteľa. Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p..

Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 24 a nasledujúcich umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom. Právo každého na právnu pomoc v konaní pred súdom je pritom základným ústavným právom upraveným v čl. 47 Ústavy Slovenskej republiky. Právnu pomoc advokáti poskytujú za odmenu, a preto je na mieste, aby v prípade, ak vzniknú zákonné predpoklady pre priznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, táto náhrada trov konania vedľajšiemu účastníkovi aj priznaná bola. V opačnom prípade, by ústavné právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc pôsobil odradzujúco, nakoľko všetky trovy s tým spojené by musel znášať zo svojich prostriedkov.

Pre posúdenie možnosti priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nie je smerodajné, že vedľajší účastník v čase vstupu do konania o spore nemal žiadnu vedomosť. O predmete sporu sa vedľajší účastník mohol dozvedieť až z obsahu žaloby a jej príloh, pričom tieto listiny mu mohli byť doručené až po tom, čo vstúpil do konania ako vedľajší účastník. Žaloba s prílohami sa totiž podľa ustanovenia § 114 ods. 2 O.s.p. mohla doručiť len žalovanému, resp. vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného. Rovnako nevedomosť žalovaného o vstupe vedľajšieho účastníka do konania nie je dôvodom pre nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Ustanovenie § 93 ods. 3 veta prvá O.s.p. umožňuje vedľajšiemu účastníkovi vstúpiť do konania i z vlastného podnetu.

V prejednávanej veci k zamietnutiu žaloby v prevyšujúcej časti došlo v dôsledku vznesenia námietky premlčania. Ako to vyplýva z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 5.4.2013 žalovaný sa k vznesenej námietke premlčania pripojil až po tom, čo bol oboznámený s vyjadrením vedľajšieho účastníka obsahujúcim námietku premlčania. Je preto nepochybné, že vedľajší účastník si svoju úlohu chrániť záujmy žalovaného ako spotrebiteľa dôsledne splnil.

Odvolačný súd preto postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 219 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. rozsudok vo výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a z tohto titulu úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Predmetom odvolacieho konania nebola vec sama, ale iba trovy vo výške 94,01 Eur, v dôsledku čoho sa základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby (spísanie vyjadrenia k odvolaniu) vo výške 16,60 Eur znížila na 1/2 teda na čiastku 8,30 Eur (§ 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z.). Po pripočítaní režijného paušálu za úkon vykonaný v roku 2013 vo výške 7,81 Eur a 20 % DPH v sume 3,22 Eur celkové trovy vynaložené vedľajším účastníkom v odvolacom konaní dosiahli sumu 19,33 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.